

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Ved Lov nr. 399 af 6. juni 1991 om ændring af den sociale styrelseslov og lov om social pension m.v., der trådte i kraft den 1. januar 1992, blev der med henblik på at fremme den aktiverende indsats foretaget en række ændringer, der vedrørte omlægning af refusionssatser, tilkendelseskompetence og ankestruktur.

Der blev ved denne lov indført en fælles refusions-sats for sociale ydelser, der i et vist omfang kan erstatte hinanden, for at tilskynde kommunerne til at vælge aktive ydelser frem for passive ydelser. Det var derved forudsat, at den arbejdsmarkedsrettede indsats, der også var iværksat på andre måder, kunne styrkes. Omlægningen blev sammenkædet med en decentralisering af tilkendelseskompetencen i sager om almindelig og forhøjet almindelig førtidspension, da økonomisk ansvar og kompetence bør følges ad.

Udgangspunktet for behandling af ansøgninger om sociale ydelser, herunder førtidspension, skulle i højere grad være en vurdering af ansøgerens beskæftigelsesmuligheder med henblik på hjælp til selvfor-sørgelse.

Som en følge af den delvise decentralisering af tilkendelseskompetencen, blev ankestrukturen samtidig ændret.

Lovforslaget L 62, der blev behandlet i Folketingsåret 1990/91, indeholdt bl.a. forslag om, at kommunerne skulle have den fulde kompetence til at tilkende førtidspension m.v. samt træffe afgørelse om hjælp til etablering af selvstændig virksomhed eller køb af bil, jf. §§ 43 og 58 i bistandsloven. Under behandlingen af dette forslag, blev der fra flere sider udtrykt betænkelighed ved, at kommunerne på det foreliggende grundlag fik tillagt kompetencen til at træffe afgørelser i sager om tilkendelse af mellemste og højeste førtidspension m.v. Der blev derfor stillet ændringsforslag, således at alene kompetencen til at tilkende forhøjet almindelig og almindelig førtidspension blev lagt ud til kommunerne. Der var i Folketinget bred enighed om, at der først skulle tages endelig stilling til spørgsmålet om tilkendelseskom-

petencen i sager om tilkendelse af mellemste og højeste førtidspension m.v. i folketingssamlingen 1991/92. Grundlaget for Folketingets stillingtagen skulle være et udvalgsarbejde.

Den daværende regering nedsatte derfor i juni 1991 et »Førtidspensionsudvalg«, der bl.a. skulle vurdere og opstille modeller for udlægning af tilkendelseskompetencen for sager vedrørende mellemste og højeste førtidspension m.v. I udvalget deltog repræsentanter for bl.a. De Samvirkende Invalideorganisationer, Dansk Arbejdsgiverforening, Landsorganisationen i Danmark, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Kommunernes Landsforening og Amdsrådsforeningen.

Det var hensigten, at udvalget skulle færdiggøre sit arbejde i december 1991 med henblik på lovgivning i foråret 1992. Udvalget kunne imidlertid ikke afslutte sit arbejde før februar 1992, hvorfor tidspunktet for revisionen af bestemmelserne om tilkendelseskompetence m.v. blev udskudt til folketingsåret 1992/93, jf. lov nr. 259 af 17. april 1992.

Ved Lov nr. 350 af 9. juni 1993 blev tidspunktet for revisionen af bestemmelserne om tilkendelse m.v. yderligere udskudt til folketingsåret 1993/94.

Førtidspensionsudvalgets forslag

Førtidspensionsudvalgets forslag fremgår af Rapport fra Førtidspensionsudvalget, Februar 1992 om aktivering, beskæftigelse, førtidspension og myndighedsstruktur.

Udvalget opdelte sit arbejde i 3 områder: Aktivering, forenkling og kompetence. Udvalgets hovedforslag til disse 3 områder var følgende:

Aktivering:

Med henblik på at fremme den beskæftigelsesmæssige indsats over for særligt udsatte grupper foreslog udvalget, at der fastsættes regler om, at der inden for en frist på 3 måneder skulle træffes afgørelse om visitation til

- aktivering
- revalidering